

סמל יותר שאולי

בומבון

1995-1975

חטיבת גולני

נפל ביום י"ח באדר א' תשנ"ה (17.02.1995)

בן 19 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי ראשון לציון

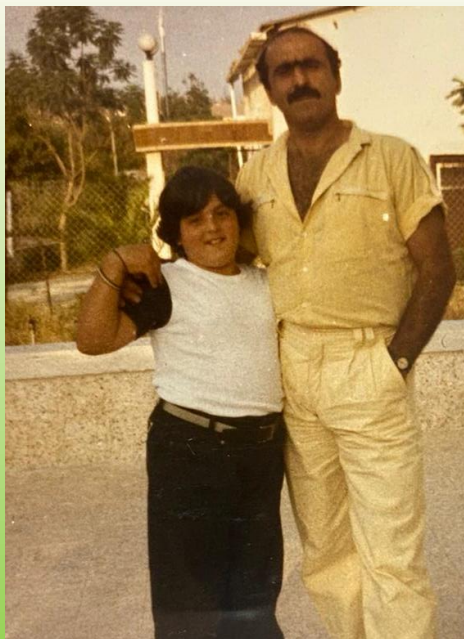
ילדותו

בן מגדה ואוריאל. נולד ביום כ"ד באב תשל"ה
(1.8.1975) בראשון לציון. השני בין שלושת ילדי
משפחת שאולי, אח ליוחנן ולישראל.

יותם נולד בדיוק ביום ההולדת של סבתו, ולכן
היא הרגישה שיותם זו מתנה שהיא קיבלה ליום
הולדתה. יותם נקרא על שם סבו שנפטר
ברומניה. בין יותם לסבתו היה קשר מיוחד

ילדותו

יותם החל את לימודיו בבית-הספר היסודי
"רעות" בראשון לציון, המשיך בחטיבת הביניים
בבית-הספר "מורדי הגטאות", וסיים בבית-
הספר "יוהנה ז'בוטינסקי" בבאר יעקב, במגמת
מכונאות רכב. בין סיום התיכון לגיוסו לצה"ל
נסע יותם לטיול ברומניה.

ילדותו

יותם אהב לבלות עם חברים ומשפחה.

הוא אהב לשמוע שירים, הוא אהב את

בוב מארלי, שלמה

ארצי, ריקי גל, יהודית רביץ ולאונרד כהן.

הוא אהב מועדונים ופאבים, באולינג,

סנוקר. כל בילוי שהיה בזמנו מודרני.

שירותו הצבאי

יותר התגייס לצה"ל בינואר 1994 צירפו אותו למחזור של גדוד "ברק" בחטיבת גולני, מחזור שכבר התחיל את האימונים שלו בשנת 93. הם כבר עשו את מסלול הטירונות במשך חצי שנה ויותר הגיע אחרי המסלול והפסיד את כל האימונים". מתארת אימו את תחילת השירות של יותר. "כשיותר הצטרף אליהם הם כבר היו בכושר מלא ומאומנים מאד. אבל הדבר הזה לא הפריע ליותר להתגבר על הפערים, להתחבר עם כולם ולהשתלב

ביחידה". החברים בצבא קיבלו אותו בחום ובאהבה והוא היה חלק

מהם כבר מההתחלה

נפילתו

יותם נפל בעת מילוי תפקידו בלבנון, ביום י"ח
באדר א' תשנ"ה (17.2.1995) במהלך פעילות
צבאית, במסגרת המאבק על ביטחון ליישובי
הצפון. הוא נפגע מהתפוצצות זוג מוקשים
באזור מוצב עישייה ברצועת הביטחון
שבדרום לבנון.

בן תשע עשרה היה בנופלו. הוא הועלה לדרגת
סמל לאחר מותו. הובא למנוחות בבית העלמין
הצבאי בראשון לציון. הותיר אחריו הורים
ושני אחים.

הנצחתו

קבוצת חברים של יותם מהיחידה מגיעה כל שנה לבקר את משפחתם.

כשהחברים רואים את החברים של יותם שהם היום בני ארבעים ואף

יותר, נשואים עם ילדים, הם חושבים על יותם, שנשאר בן 19.

גם אודי המפקד האהוב של יותם שאיתו היה לו קשר חזק מגיע מדי

שנה לבקר.

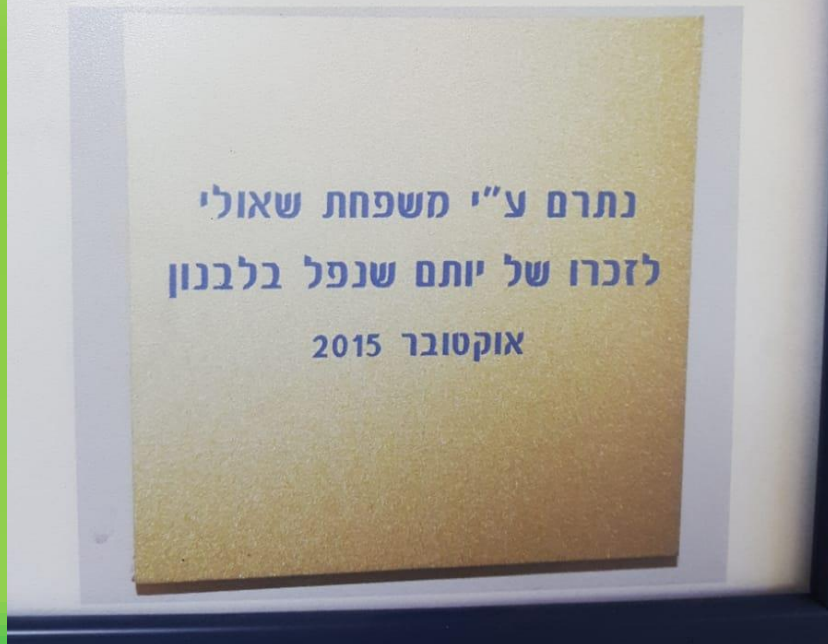
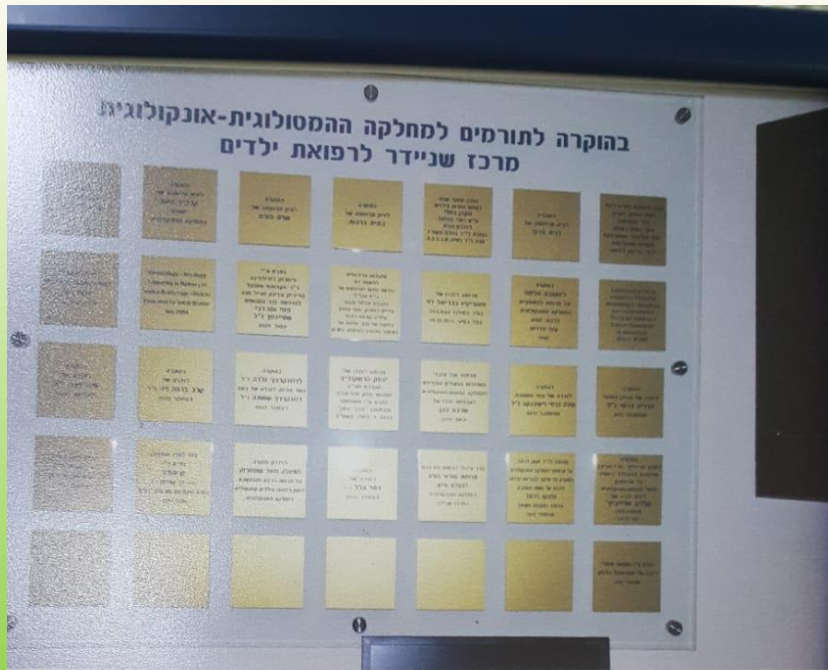
מלבד ימי הזיכרון המשפחה גם הנציחה את שמו של יותם בתרומות

שונות כמו למשל למכונות הנשמה לילדים ב"מרכז להמטולוגיה

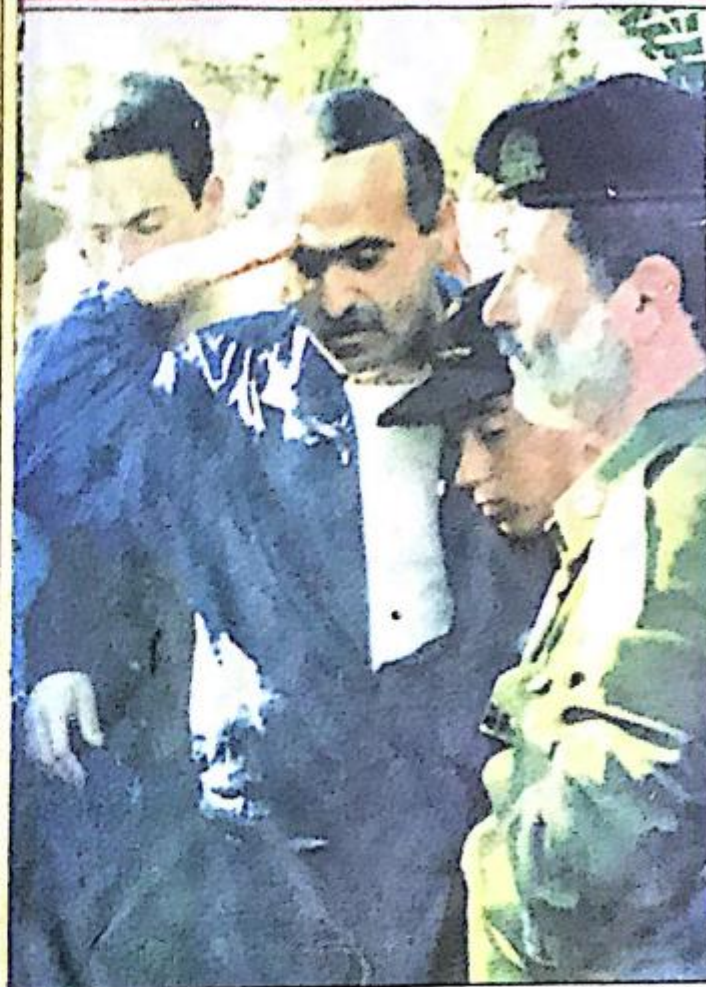
ואונקולוגיה", בבית חולים שניידר לרפואת ילדים בפתח תקווה. שם גם

כתבו על קיר הנצחה את שמו.

הנצחתו

הצדעת פרידה - על קבר הבן

אביו של סמל יותם שאולי ז"ל, שנהרג ביום שישי בלבנון, מצדיע על קבר בנו, אתמול בבית העלמין בראש-צ. יום של אהבה נתת, יותם. קונן האב אורי, ואנחנו צריכים להשיב לך יום של דמעות. (תצלום: ארן אגמון)

אביו של סמל יותם שאולי ז"ל:

"קיבלת ים של אהבה, ועכשיו ים של דמעות"

"אני לא הבנתי דף, ומה שאני מתכוון להגיד כאן מן הלב, ספר אתמול אורי, אביו של סמל יותם שאולי ז"ל, לבנו, שנהרג ביום שישי בסרצ'ין מיסיה ממלכות בדרום לבנון.

"יותם הלך והסאיר לנו חלל סיהיה מאוד קשה לגשר עליו. היום הצטרפנו למשפחת השכול, ואולי עכשיו אני יכול להרשות לעצמי לומר, שאני בטוח בכך שצה"ל עושה את המקסימום. ולך יותם, קיבלת ים של אהבה, ואנחנו צריכים לתת לך ים של דמעות", אמר האב, ופרץ בככי, ואיתו קהל האלפים.

סמל יותם שאולי ז"ל, ניטמן אתמול בחלקה הצבאי אית בבית העלמין בראשון לציון. שאולי, שהתגייס לגולני לפני כשנה, נהרג כעת פעילות שיגרתית, כיד מו הראשון בדרום לבנון. אחיו, יוחנן וישראל, שניצבו על הקבר, נפרדו ממנו רק ארבעה ימים קודם לכן. אתמול ליוו כמבטם את הארון העטוף בדגל הלאום. "לפני פחות משבוע סיימת את מסלול הלוחם", ספר מפקד הגדוד, סא"ל י. "התעקשת להגיע לפלוגה הרוכזת אית, חוד החנית של הגדוד. יום אחד עשית בפלוגה, עד הפיצוץ שהזעיק את כולנו. ולמרות שגם הפעם לא מש החיוד משפתיך, לא צלחו כל ניסיונותינו הנואשים, ואתה הלכת מאיתנו שותק".

איציק סבן

הקדשות לזכרו

הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק, כתב למשפחה:

"יותם, זכרונו לברכה, נפל במהלך פעילות במסגרת המאבק על ביטחון ליישובי הצפון, עת נפגע מהתפוצצות זוג מוקשים באיזור מוצב עישייה, ברצועת הביטחון שבדרום לבנון. יותם שירת כלוחם בגדוד 'ברק' של חטיבת 'גולני' ותואר על ידי מפקדיו כלוחם טוב, ששאף להתקדם ולהיות לוחם בפלוגה הרובאית של החטיבה. היה חדור בשמחת חיים ואופטימיות, שהשרה על סביבתו, אהוד ומקובל על מפקדיו וחבריו כאחד. הועלה לדרגת סמל לאחר מותו. זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד". הוסיף מפקד הגדוד: "יותם היווה משענת ואבן שואבת לכולנו, חבריו ומפקדיו. חיוכו השובה, אהבת החיים והאופטימיות הנצחית שבו, דבקו בכולנו, גם ברגעים הקשים. כל אלה לא עמדו לנו ביום נפילתו של יותם. הדממה שהשאיר אחריו קשה מנשוא. לוחמי ומפקדי היחידה מרכינים ראשם על אובדן חבר ולוחם - יותם".

יותם היקר, זכיתי לשרת איתך.
למרות שהיה לך כל כך קשה
כשהגעת בהתחלה, נלחמת
בשיניים ולא ויתרת. אני זוכר
מסעות שהיה לך קשה אבל אתה
לא ויתרת והיית מאושר שאתה
בגולני. אני תמיד אזכור אותך, את
החיוך הגדול ושמחת החיים
העצומה. אני שמח שזכיתי להכיר
אותך. יהי זכרך ברוך
דרור

הקדשות לזכרו

אחיו הבכור יוחנן מספר שהקרבה בינו לבין יותם בגיל גרמה מצד אחד לחדד את ההבדלים בין שני האחים ומצד שני גרמה לקשר חזק ביניהם. ההבדל הבולט ביניהם היה בתחום הספורט. בעוד שיוחנן היה ספורטאי נמרץ, יותם נטה פחות לספורט. אלא, שהבדל זה לא יצר ריחוק בין האחים. להיפך "היינו חברים מאוד טובים". השנים שבהן זכור ליוחנן כי הייתה ביניהם קרבה מיוחדת היו בכיתות ז'-ח'. בכיתות אלה הם היו הרבה ביחד. הקירבה בין שני האחים הובילה כפי שקורה לא אחת בין אחים, לריב. יוחנן מספר שבבית הם הרבו לריב. אך, מחוץ לבית המציאות הייתה הפוכה. יוחנן, האח הבכור הרגיש צורך להגן על אחיו הצעיר, שמר והגן עליו מפני כולם.

הקדשות לזכרו

לא שוכח אותך היינו באותו חדר ביוהנה גבוטיסקי תמיד
מחייך ואנרגיות טובות תנוח על משכבך בשלום חבר
אודי

כל כך הרבה שנים עברו וזה עדיין מרגיש כאילו הכל
קרה רק אתמול, אתה חסר
יעל ואיציק אליהו

אני בחיים לא אשכח אותך יותם! אדם עם הרבה שמחת
חיים!
הגר יחזקאל

זוכר את מאבקך לשרת בגולני, וזוכר את חיוכך שובה הלב.
יהי זכרך ברוך
יניב לב ארי

השמחה, החיוך, הצחוק והבדיחות שלך איתי תמיד בלב.
טטי פריידנסון

יותם למד איתי בתיכון חבר טוב עם חוש הומור לב טוב
אדם מדהים יהי זכרך ברוך! מתגעגעת
סמדר

